

Rolnummer :

van : 26.07.2010

Rep. nr. : 6148/10

De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout, zetelend zoals in Kort geding, heeft volgende beschikking verleend in de openbare vakantiezitting van MAANDAG, ZESENTWINTIG JULI TWEEDUIZEND EN TIEN.

Aanwezig :

, Ondervoorzitter-Waarnemend Voorzitter,

Griffier-hoofd van dienst.

Inzake van :

, zonder gekend beroep, wonende te

- aanlegger -

alhier ter zitting vertegenwoordigd door zijn raadsman Mr.

, advocaat te

tegen :

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door

- verweerder -

alhier ter zitting vertegenwoordigd door zijn raadsman Mr.

advocaat te

loco Mr.

Gezien de voorgaanden dezer procedure, ondermeer Onze beschikking van 21 juni 2010, waarbij alvorens verder recht te doen, een plaatsopneming werd bevolen te

Gezien het proces-verbaal van plaatsopneming van 29 juni 2010, waarna in de zaak, + mits akkoord van alle partijen, de debatten werden gesloten en de zaak voor beschikking in beraad werd genomen.

De ontvankelijkheid.

De ontvankelijkheid van de vordering wordt niet betwist. De vordering werd tijdig en regelmatig gesteld en dient ontvankelijk te worden verklaard.

Ten gronde.

Ten gronde vordert aanlegger, in zijn hoedanigheid van onverdeelde mede-eigenaar, de opheffing van de stakingbevelen met betrekking tot het perceel, zijnde een bebouwd perceel, gelegen te _____, met kadastraal _____,

Er bestaat geen betwisting over dat met betrekking tot het voormelde perceel, reeds voorheen een stedenbouwkundige overtreding werd vastgesteld, waarop er door de correctionele rechtbank alhier op 17 september 1975 een vonnis werd uitgesproken, waarbij de toenmalige eigenaars _____, veroordeeld werden tot betaling van een geldboete van ieder 100,00 Bfr. en waarbij tevens het herstel van de plaats in de vorige toestand en de afbraak van het landhuis en de garage op dit perceel, werd bevolen binnen de 6 maanden na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis.

Er bestaat tevens geen betwisting over dat de constructies, waarvan aanlegger thans onverdeelde mede-eigenaar is, reeds decennia geleden werden opgericht in een periode dat in de ganse wijdere omgeving tal van weekendverblijven werden opgericht.

Onder stuk 1 van zijn stukkenbundel legt verweerder een kopie neer van een proces-verbaal de dato 11 februari 2009, waarin inbreuken werden vastgesteld op de wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, naar aanleiding van de vraag van het team vreemdelingen tot het houden van een gezamenlijke controle, waarbij terloops werd aangemerkt dat het kwestieuze perceel gelogen is in natuurgebied en dat er nooit enige bouwvergunning werd afgeleverd.

Alsdan werden in de woning en in de diverse chalets, in het totaal 6 personen aangetroffen van _____. Alsdan werd aan de eigenaars, alsook aan de bewoners een stakingsbevel "strijdig gebruik" afgeleverd omdat deze personen er verbleven. De stakingsbevelen werden bij het proces-verbaal gevoegd.

Aldus blijkt inderdaad dat aan eiser op 11 februari 2009 om 20.30 uur een stakingsbevel wegens "strijdig gebruik" werd overhandigd waarna eiser tekende voor ontvangst en kennisname.

Onder stuk 2 van zijn stukkenbundel legt verweerder een kopie neer van de bekrachtigingsbeslissing, gedateerd op 27 februari 2009, nadat men het proces-verbaal de dato 11 februari 2009 had ontvangen op 24 februari 2009 waarbij in uitvoering van artikel 154 van het Decreet van 18 mei 1999 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, het schriftelijk gegeven bevel tot staking van gebruik van diverse woongelegenheden en aanhorigheden in natuurgebied werd bekrachtigd.

Artikel 154 bepaalt verder dat op straffe van verval het bevel tot staking binnen de 8 dagen na de kennisgeving van het proces-verbaal aan de bevoegde stedenbouwkundige inspecteur, door hem moet worden bekrachtigd, hetgeen ten deze het geval is.

Onder stuk 3 van zijn stukkenbundel legt verweerder een proces-verbaal, stakingsbevel "strijdig gebruik" en doorbreking stakingsbevel "strijdig gebruik" neer de dato 30 mei 2009 met betrekking tot voormeld perceel, waarbij werd vastgesteld tijdens een controle van het gebouw, dat aan de voorzijde van het hoofdgebouw, een voordeur werd dichtgemetseld en dat er zich een hoop zand voor het gebouw nabij de oprit bevond.

Binnen in het gebouw werden er twee manspersonen aangetroffen die werkzaamheden aan het uitvoeren waren zoals pleisterwerken. Zoals vermeld, treft het stakingsbevel alle werken, zelfs indien deze werken op zich niet vergunningsplichtig zouden zijn.

Uit het verhoor van mevrouw _____, mede-eigenares van het perceel, blijkt dat zij de bedoeling had om zelf samen met haar kinderen te gaan wonen op de _____ en dat volgens haar de binnenwerken wel mochten worden uitgevoerd. Haar echtgenoot zou reeds twee huizen in gebruik hebben zodat zijzelf de bedoeling had te gaan wonen in de _____

Onder stuk 4 van zijn stukkenbundel, legt verweerder vervolgens een kopie neer van een bekrachtigingsbeslissing gedateerd op 23 juni 2009 ter bekrachtiging van het voormeld bevel, met als onderwerp, staking der werken, verbouwingswerken aan een chalet in natuurgebied, staking strijdig gebruik, bewoning van voornoemde chalet en doorbreking van het bekrachtigde stakingsbevel. Ook deze bekrachtiging gebeurde binnen de wettelijk voorziene termijn.

Onder stuk 5 van zijn stukkenbundel legt verweerder een kopie neer van een proces-verbaal inzake stakingsbevel bouwmisdrijf, doorbreking van stakingsbevel de dato 30 september 2009, waarbij er werd vastgesteld dat eiser bezig was het overdekt terras op te kuisen.

Tevens werd vastgesteld dat de veranda en de achtergevel geverfd werd. Binnenin werden ook alle ruimten geverfd. De vloer werd volledig betegeld. De keuken werd volledig geïnstalleerd. De badkamer werd voorzien van een bad, douche, lavabo en volledig betegeld en afgewerkt en er werd een wasmachine geplaatst. De slaapkamers werden volledig afgewerkt. De woning werd quasi volledig gerenoveerd niettegenstaande het stakingsbevel.

Volgens aanlegger was het zijn bedoeling er permanent te gaan wonen.

Uit de plaatsopneming is verder gebleken dat alle constructies die in dit proces-verbaal worden genoemd, nog steeds aanwezig zijn op de wijze zoals vastgesteld door de stede­bouw­kundige inspecteur.

Onder stuk 6 van zijn stukkenbundel, legt verweerder een kopie neer van de bekrach­ting­sb­es­lissing van 30.09.2009 , inhoudende de bekrachting van het mondeling gegeven bevel tot staking van werken/handelingen/wijzigingen en het gebruik door het doorbreken van het stakingsbevel, verbouwingswerken aan de wederrechtelijk opge­richte chalet. De bekrachting gebeurde eveneens binnen de wettelijke termijn.

Er kan geen betwisting over bestaan dat de ratio legis van een stakingsbevel alsmede het doel ervan is, de toestand ter plaatse te bevrozen en het veroorzaken van een grotere schade ingevolge de verdere aantasting van de stede­bouw­kundige ordening te vermijden en zulks bij wijze van preventieve maatregel, waarvan de externe en de interne wet­telijkheid kan worden gecontroleerd door de bevoegde voorzitter en dit alles in afwach­ting van de behandeling van de beweerde inbreuk door de bevoegde rechter ten gronde.

Ten onrechte stelt verweerder thans dat de stakingsbevelen zouden zijn gegeven niet met het oog op de goede ruimtelijke ordening.

Uit de inhoud van de voormelde processen-verhaal en de diverse vaststellingen alsdan gedaan, blijkt voldoende dat zonder het preventieve ingrijpen van de bevoegde diensten, weliswaar naar aanleiding van het optreden van de vreemdelingenpolitie, het desbetref­fend perceel thans reeds in gebruik zou zijn voor permanente bewoning, hetzij door vreemdelingen, hetzij door één van de beide eigenaars.

Zowel uit de eigen verklaring van eiser als van deze van zijn echtgenote blijkt dat zij de bedoeling hadden aldaar permanent te gaan wonen en dat de chalet met het oog hierop volledig werd gerenoveerd en heringericht.

Bijgevolg wordt het preventief karakter van het optreden van de bevoegde overheid, in het kader van de stakingsbevelen zoals omschreven, meer dan voldoende aangetoond. Aanlegger gaat volledig voorbij aan het gegeven dat zijn perceel zich bevindt in een zone die alsnog steeds wordt aangeduid als natuurgebied, terwijl anderzijds wordt aangetoond dat het zijn bedoeling was de gebouwen aan te wenden voor permanente bewoning, hetgeen volledig in strijd is met de bestemming van het gebied.

Het gaat bijgevolg niet op, zoals aanlegger doet, te verwijzen naar een gedoogbeleid dat inderdaad ter plaatse reeds meer dan 30 jaar duurt, waar het gevaar van verdere aan­tas­ting van de bestemming van het gebied, door de voorgenomen permanente bewoning, werkelijk aanwezig was en is.

Het feit dat de strafuitvoering terzake het herstel thans zou zijn verjaard, doet geen afbreuk aan het duidelijk aangetoonde preventief karakter van de bestreden maatregelen opzichtens handelingen die verder gaan dan hetgeen terzake destijds door de strafrechter werd beoordeeld.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, overeenkomstig de artikels 2, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

**WIJ, Ondervoorzitter-Waarnemend Voorzitter,
zetelend zoals in kort geding, beschikkende op tegenspraak :**

Verklaren de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Wijzen aanlegger ervan af en veroordelen hem tot de kosten van het geding.

Begroten de rechtsplegingsvergoeding in hoofde van elke partij op 1.200 euro.